DOMSTOLENS DOM
28. maj 1998 *

I sag C-22/96,

Europa-Parlamentet ved kontorchef Johann Schoo og ekspeditionssekretær José-Luis Rufas Quintana, begge Parlamentets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

sagsøger,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Claudia Schmidt og Pieter van Nuffel, begge Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

intervenient,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved direktør Antonio Sacchettini og konsulent Amadeu Lopes Sabino, begge Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør Alessandro Morbilli, Den Europæiske Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om annullation af Rådets afgørelse 95/468/EF af 6. november 1995 om fællesskabsstøtte til telematisk dataudveksling mellem administrationerne i Fællesskabet (IDA) (EFT L 269, s. 23),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformanden C. Gulmann og dommerne G. F. Mancini, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann og L. Sevón (refererende dommer),

generaladvokat: A. La Pergola
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 23. september 1997,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 25. januar 1996 har Europa-Parlamentet i medfør af EF-traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af Rådets afgørelse 95/468/EF af 6. november 1995 om fællesskabsstøtte til telematisk dataudveksling mellem administrationerne i Fællesskabet (IDA) (EFT L 269, s. 23, herefter »den omtvistede afgørelse«).

2 Artikel 1 i den omtvistede afgørelse indeholder følgende bestemmelse:

»I denne afgørelse fastlægges Fællesskabets bidrag til bestemte projekter inden for telematisk dataudveksling mellem administrationerne for at lette samarbejdet

mellem disse. Med henblik herpå opstilles der for 1995, 1996 og 1997 en liste over projekter, for hvilke det hermed anerkendes, at der er et specifikt behov, samt at det er nødvendigt med et bidrag fra Fællesskabets side for at gøre dem operationelle på hele Fællesskabets område.«

3 Artikel 2, stk. 1, i den omtvistede afgørelse opregner de projekter, der anerkendes som projekter for telematisk dataudveksling mellem administrationerne, der skal støttes af Fællesskabet.

4 Artikel 2, stk. 2, i den omtvistede afgørelse indeholder følgende bestemmelse:

»Fællesskabet kan inden for denne afgørelse, i særdeleshed artikel 4, støtte andre projekter med henblik på at opfylde behovet for telematisk dataudveksling mellem administrationerne i overensstemmelse med artikel 1, såfremt sådanne behov er identificeret i en anden rådsafgørelse.«

5 I artikel 3, 4 og 5 i den omtvistede afgørelse fastlægges de vilkår, på hvilke fællesskabsstøtten kan tilkendes. Artikel 4 fastlægger navnlig den fremgangsmåde, der skal følges ved gennemførelsen af den omtvistede afgørelse. Artikel 5, stk. 1, opregner de former for foranstaltninger, som fællesskabsstøtten kan omfatte, hvorved der er tale om: angivelse af tekniske netværksløsninger med henblik på kommunikation mellem administrationernes selvstændige informationssystemer, udarbejdelse og validering af fælles regler for en kommunikationsarkitektur, analyse af eventuelle konsekvenser for brugerne, bidrag til fastlæggelse af en retlig ramme, navnlig ved udarbejdelse af modelaftaler, og høring af og samråd med alle berørte parter i medlemsstaternes administrationer og EF-institutionerne samt teleoperatører, tjenesteleverandører og erhvervsvirksomheder. Artikel 5, stk. 2, fastlægger de rammebetingelser, der skal være opfyldt, når der ydes fællesskabsstøtte.

6 I henhold til artikel 6 finder den omtvistede afgørelse anvendelse indtil den 31. december 1997.

7 I betragtningerne til den omtvistede afgørelse henvises der navnlig til:

— Den omstændighed, at der, for at det indre marked kan fungere efter hensigten, kræves et tæt samarbejde mellem medlemsstaternes administrationer og mellem disse og Fællesskabets institutioner (første betragtning).

— Nødvendigheden af i visse tilfælde at have adgang til at anvende telematiske hjælpemidler (anden betragtning).

— Nødvendigheden af, at medlemsstaternes IT-systemer overholder reglerne for arkitektur, forvaltning, ansvar og vedligeholdelse med henblik på at sikre interoperabiliteten mellem dem (tredje betragtning).

— Nødvendigheden af, at der i visse tilfælde ydes bidrag fra Fællesskabet (femte og syvende betragtning).

— Nødvendigheden af at fastsætte betingelser for, hvornår der kan ydes fællesskabsstøtte til gennemførelsen af konkrete projekter (sjette betragtning).

— Det forhold, at EF-traktaten med henblik på vedtagelsen af den omtvistede afgørelse, hvis hovedformål er at lette samarbejdet mellem administrationerne, kun indeholder beføjelser i artikel 235 (niende betragtning).

8 Det fremgår af sagen, at Kommissionen den 12. marts 1993 forelagde Parlamentet og Rådet en meddelelse (KOM(93) 69 endelig udg.) om transeuropæiske datanet mellem administrationerne (EFT C 105, s. 10 og 12). Denne meddelelse indeholdt to forslag til rådsafgørelser med hjemmel i EØF-traktatens artikel 235, hvorefter der alene skal indhentes en udtalelse fra Parlamentet. Det første forslag omfattede et sæt retningslinjer for transeuropæiske datanet mellem administrationerne (herefter »forslaget om retningslinjer«), mens det andet angik iværksættelse af et flerårigt fællesskabsprogram vedrørende støtte til transeuropæiske datanet bestemt til dataudveksling mellem administrationerne (IDA) (herefter »IDA-forslaget«).

9 Efter ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union ændrede Kommissionen den angivne hjemmel i de to forslag, idet den erstattede EØF-traktatens artikel 235 med EF-traktatens artikel 129 D (stk. 1 for så vidt angår forslaget om retningslinjer og stk. 3 for så vidt angår IDA-forslaget).

10 I henhold til traktatens artikel 129 D, stk. 1, vedtages de i artikel 129 C, stk. 1, omhandlede retningslinjer — der skal omfatte mål og prioriteter for samt hovedlinjerne i de aktioner, som påtænkes gennemført for transeuropæiske net, og fastlægge projekter af fælles interesse — af Rådet efter den i artikel 189 B fastlagte fælles beslutningsprocedure. I henhold til artikel 129 D, stk. 3, vedtager Rådet de øvrige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 129 C, stk. 1, dvs. aktioner vedrørende nettenes interoperabilitet og foranstaltninger i form af finansiel støtte til projekter af fælles interesse, efter den i artikel 189 C fastlagte samarbejdsprocedure. I henhold til artikel 129 D skal Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget endvidere høres.

11 Den 17. november 1994 godkendte Parlamentet med forbehold, der ikke angik hjemmelsspørgsmålet, de to forslag til afgørelse (EFT C 341, s. 121).

12 Ved skrivelse af 29. marts 1995 iværksatte Rådet en høring af Parlamentet med henblik på at ændre hjemmelen til traktatens artikel 235. Den i skrivelsen nævnte retsakt blev betegnet som »udkast til Rådets afgørelse om støtte til telematisk datauddveksling mellem administrationerne i Fællesskabet (IDA)«. Rådet anførte i skrivelsen, at »da der er tale om en retsakt, som angår særlige projekter uden for rammerne af en generel kategori, fandtes der ikke anden hjemmel end artikel 235«.

13 Som led i denne nye høring vedtog Parlamentet den 21. september 1995 en beslutning, hvori det anfægtede den af Rådet foreslåede hjemmel og gjorde gældende, at retsgrundlaget for Kommissionens forslag burde være traktatens artikel 129 D, stk. 3 (EFT C 269, s. 153).

14 Da Rådet alligevel traf den omtvistede afgørelse under henvisning til traktatens artikel 235, har Parlamentet indbragt dette annullationssøgsmål.

15 Ved kendelse af 27. september 1996 har Domstolens præsident taget en begæring fra Kommissionen om at måtte intervenere til støtte for Parlamentets påstande til følge.

16 Parlamentet har, støttet af Kommissionen, i sagen gjort gældende, at den omtvistede afgørelse trods de gennemførte ændringer ligger inden for rammerne af de to oprindelige forslag fra Kommissionen, som angik retningslinjerne og IDA-programmet. Den omtvistede afgørelse opstiller, i hvert fald forudsætningsvis, retningslinjerne for en fastlæggelse af projekter af fælles interesse som forudsat i traktatens artikel 129 C, stk. 1, første led, hvilket begrunder en anvendelse af artikel 129 D, stk. 1, som hjemmel. Den omtvistede afgørelse omhandler endvidere en lang række spørgsmål vedrørende interoperabilitet som forudsat i artikel 129 C,

stk. 1, andet led, hvilket begrunder en anvendelse af artikel 129 D, stk. 3, som hjemmel. Da den omtvistede afgørelse endelig fastlægger projekter af fælles interesse, er den deri omhandlede fællesskabsstøtte omfattet af artikel 129 C, stk. 1, tredje led, hvorfor den rette hjemmel ifølge institutionerne er artikel 129 D, stk. 3.

17 Parlamentet og Kommissionen anfører endvidere, at selv om det antages, at den omtvistede afgørelse ikke omfatter retningslinjer som forudsat i artikel 129 C, stk. 1, første led, begrunder de pågældende aktioner med henblik på nettenes interoperabilitet anvendelse af artikel 129 D, stk. 3, som hjemmel. Parlamentet og Kommissionen henviser herved til dom af 26. marts 1996 (sag C-271/94, Parlamentet mod Rådet, Sml. I, s. 1689, herefter »Edicom-dommen«), hvoraf det fremgår, at artikel 129 C, stk. 1, andet led, er en selvstændig bestemmelse i forhold til stk. 1, første led.

18 Parlamentet har foruden dette anbringende om, at den valgte hjemmel er forkert, gjort gældende, at den omtvistede afgørelse, i hvert fald delvis, bør annulleres som følge af manglende kompetence og magtfordrejning for så vidt angår dens artikel 2, stk. 2. Rækkevidden af denne bestemmelse er ikke blevet tilstrækkeligt begrænset derved, at den i strid med Parlamentets ret til at deltage i lovgivningsprocessen tillægger Rådet en kompetencereserve.

19 Kommissionen har endvidere for det tilfælde, at den omtvistede afgørelse alligevel antages at ligge uden for rammerne af Fællesskabets aktion med hensyn til transeuropæiske net, anført, at afgørelsen må anses for retsstridig, idet EF-traktatens artikel 189 A, stk. 1, er blevet tilsidesat. I så fald kan de af Rådet gennemførte ændringer ikke anses for ændringer af Kommissionens forslag som forudsat i denne bestemmelse.

20 Rådet har heroverfor gjort gældende, at afgørelsen ikke kunne træffes på grundlag af artikel 129 D, og at artikel 235 i mangel af særlige hjemmelsbestemmelser var den eneste mulige hjemmel. Rådet har herved anført, at det ændrede Kommissio-

nens oprindelige forslag med henblik på at udstede en retsakt, der skabte grundlag for at yde konkret finansiel støtte til en række projekter vedrørende telematisk overførsel af data mellem administrationer i 1995, 1996 og 1997, uden at der forinden var blevet opstillet retningslinjer, som fastlagde projekter af fælles interesse, jf. artikel 129 C, stk. 1, første led. Da det er en ufravigelig forudsætning for aktioner i form af finansiel fællesskabsstøtte i henhold til artikel 129 C, stk. 1, tredje led, at der er blevet opstillet retningslinjer af denne art, kunne den omtvistede afgørelse ikke træffes med hjemmel i artikel 129 D.

21 Den omstændighed, at der ikke forelå et sæt retningslinjer, medførte endvidere ifølge Rådet, at den omtvistede afgørelse ikke kunne anses for en aktion vedrørende nettenes interoperabilitet som forudsat i artikel 129 C, stk. 1, andet led. At denne form for aktion forudsætter, at der er opstillet retningslinjer, afkræftes ikke af Edicom-dommen, idet Domstolen i præmis 26 heri understregede, at de retningslinjer, som den ved dommen annullerede beslutning indgik i, allerede var blevet fastlagt i en række fællesskabsforanstaltninger, som var truffet, før traktaten om Den Europæiske Union trådte i kraft. Der savnes endvidere grundlag for det af Parlamentet anførte om, at bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i den omtvistede afgørelse skulle være retsstridig. Endelig anfører Rådet, at ændringerne i forhold til Kommissionens forslag ligger inden for de ved artikel 189 A, stk. 1, forudsatte grænser.

Bør der gives Parlamentet medhold?

22 Indledningsvis bemærkes, at i henhold til fast retspraksis kan traktatens artikel 235 kun være hjemmel for en retsakt, hvis ingen anden traktatbestemmelse giver fællesskabsinstitutionerne den fornødne kompetence til at udstede den pågældende retsakt (jf. bl.a. dom af 26.3.1987, sag 45/86, Kommissionen mod Rådet, Sml. s. 1493, præmis 13, Edicom-dommen, a.st., præmis 13, og dom af 3.12.1996, sag C-268/94, Portugal mod Rådet, Sml. I, s. 6177, præmis 21).

23 Desuden bemærkes, at valget af hjemmel for en retsakt efter kompetencefordelingen i Fællesskabet skal ske på grundlag af objektive forhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol. Disse forhold omfatter navnlig retsaktens formål og indhold (jf. dom af 11.6.1991, sag C-300/89, Kommissionen mod Rådet, Sml. I, s. 2867, præmis 10, Edicom-dommen, a.st., præmis 14, og dommen i sagen Portugal mod Rådet, a.st., præmis 22).

24 Det må derfor undersøges, om den omtvistede afgørelse burde have været baseret på traktatens artikel 129 D, stk. 1 eller 3.

25 Hvad for det første angår formålet med den omtvistede afgørelse fremgår det af dens første, anden og niende betragtning, at afgørelsen på grundlag af en anvendelse af telematiske hjælpemidler til udveksling af informationer skal bidrage til gennemførelsen af et tæt samarbejde mellem medlemsstaternes administrationer og mellem disse og Fællesskabets institutioner. I tredje betragtning fremhæves herved betydningen af interoperabilitet mellem medlemsstaternes IT-systemer. I femte betragtning anføres det, at der i visse tilfælde vil være behov for, at Fællesskabet bidrager hertil. I sjette betragtning hedder det, at der bør fastsættes betingelser for, hvornår der kan ydes fællesskabsstøtte til gennemførelsen af konkrete projekter.

26 Formålet med den omtvistede afgørelse er således udtryk for en målsætning, der er omfattet af artikel 129 B. Artikel 129 B, hvori der gøres rede for de mål, de i artikel 129 C omhandlede fællesskabsforanstaltninger forfølger, bestemmer således i stk. 1, at »Fællesskabet [bidrager] til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net«, og i stk. 2, at »Fællesskabets indsats [tager] sigte på at fremme de nationale nets indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet samt adgangen til disse net«.

27 Det fremgår allerede af indholdet af den omtvistede afgørelse, at denne skal bidrage til en oprettelse og udvikling af transeuropæiske datanet til brug for administrationerne. I henhold til artikel 1 fastlægges således i afgørelsen Fællesskabets

bidrag til bestemte projekter inden for telematisk dataudveksling mellem administrationerne. Det fremgår klart af opregningen i artikel 2 over projekter, af de i artikel 5, stk. 1, fastlagte former for foranstaltninger og af de i artikel 5, stk. 2, angivne rammebetingelser, at den omtvistede afgørelse er et led i udviklingen af transeuropæiske net.

28 Det må herefter undersøges, hvorvidt Fællesskabets aktion i henhold til den omtvistede afgørelse er udtryk for foranstaltninger, der henhører under traktatens artikel 129 C, stk. 1. I henhold til artikel 129 C, stk. 1, første led, skal Fællesskabet opstille et sæt retningslinjer, der skal omfatte mål og prioriteter for samt hovedlinjerne i de aktioner, som påtænkes gennemført, og fastlægge projekter af fælles interesse. I henhold til andet led skal Fællesskabet iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder. Endelig indeholder tredje led en bestemmelse om Fællesskabets støtte til medlemsstaternes finansielle indsats til fordel for projekter af fælles interesse, som fastlægges inden for rammerne af de i første led omhandlede retningslinjer.

29 Rådet har ikke bestridt, at der i henhold til den omtvistede afgørelse skal ydes finansiel fællesskabsstøtte til projekter vedrørende datanet, men gør gældende, at hjemmelen for denne støtte ikke kan være artikel 129 C, stk. 1, tredje led, da der ikke forinden er sket nogen fastlæggelse af projekter af fælles interesse inden for rammerne af retningslinjer som omhandlet i stk. 1, første led.

30 En gennemgang af den omtvistede afgørelse afkræfter imidlertid rigtigheden af det af Rådet anførte.

31 Det fremgår således af afgørelsen, at formålene med de pågældende fællesskabsaktioner, som anført af generaladvokaten i punkt 7 i forslaget til afgørelse, er fastlagt i betragtningerne til afgørelsen. Hvad angår prioriteterne for de påtænkte aktioner

fastlægges fællesskabsforanstaltningernes rolle i forhold til de nationale foranstaltningers navnlig i femte og syvende betragtning. Hvad angår hovedlinjerne i aktionerne er disse omhandlet i artikel 5 i den omtvistede afgørelse. Endelig fastlægger artikel 2 i den omtvistede afgørelse de pågældende projekter af fælles interesse.

32 Dette bekræftes af, at flere af de i artikel 2, stk. 1, i den omtvistede afgørelse omhandlede projekter, som anført af generaladvokaten i punkt 7 i forslaget til afgørelse, svarer til, hvad der var angivet i forslaget om retningslinjer, hvis påtænkte hjemmel var traktatens artikel 129 D, stk. 1.

33 Det må følgelig fastslås, at den omtvistede afgørelse opstiller et sæt retningslinjer som forudsat i artikel 129 C, stk. 1, første led, og fastsætter bestemmelse om en finansiel støtte til projekter af fælles interesse fastlagt inden for rammerne af disse retningslinjer, jf. artikel 129 C, stk. 1, tredje led.

34 Det er herved uden betydning, at retningslinjerne er fastlagt i den samme retsakt som den, der fastsætter bestemmelse om den pågældende finansielle støtte, og ikke i en særskilt, tidligere udstedt retsakt. Kravet om, at der skal være fastlagt projekter af fælles interesse, er således opfyldt også i dette tilfælde.

35 Det bemærkes endvidere, at den omtvistede afgørelse omhandler spørgsmål, der angår nettenes interoperabilitet som forudsat i artikel 129 C, stk. 1, andet led. For det første anføres det i tredje betragtning til afgørelsen, at det er nødvendigt at sikre interoperabiliteten mellem de nationale IT-systemer. For det andet fastsættes i artikel 4, stk. 3, litra a), fjerde led, i den omtvistede afgørelse, at den ved artikel 4 indførte særlige procedure skal gælde for »vedtagelsen af fælles regler og metoder for den tekniske og administrative interoperabilitet«. Herudover fremgår det af artikel 5, stk. 1, at de foranstaltninger, som fællesskabsstøtten kan ydes til, navnlig omfatter foranstaltninger vedrørende interoperabilitet. Interoperabilitet er i øvrigt nævnt som en af de i artikel 5, stk. 2, opregnede rammebetingelser.

36 Oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på telekommunikationsområdet forudsætter ganske vist altid en sammenkobling af de nationale net og disses interoperabilitet samt adgang til nettene, men det fremgår af indholdet af den omtvistede afgørelse, at denne omfatter aktioner, der specifikt henhører under traktatens artikel 129 C, stk. 1, andet led.

37 Det må følgelig fastslås, at den omtvistede afgørelse omhandler foranstaltninger under artikel 129 C, stk. 1, første, andet og tredje led, hvorved artikel 129 D fastlægger den procedure, der skal følges. Rådet kunne derfor ikke træffe den omtvistede afgørelse med hjemmel i artikel 235.

38 Den omtvistede afgørelse bør herefter annulleres, hvorved det er ufornødent at behandle anbringenderne om, at bestemmelsen i afgørelsens artikel 2, stk. 2, er retsstridig, og om, at traktatens artikel 189 A, stk. 1, er blevet tilsidesat.

Opretholdelse af afgørelsens virkninger

39 Rådet har i svarskriftet nedlagt påstand om, at Domstolen, såfremt den omtvistede afgørelse annulleres, opretholder dens virkninger. Kommissionen har støttet denne påstand, idet den dog nærmere har understreget, at der i hvert fald bør træffes bestemmelse om opretholdelse af retsvirkningerne af de retsforhold, som allerede er opstået på grundlag af den omtvistede afgørelse. Til støtte herfor anfører Kommissionen, at samarbejdet mellem medlemsstaternes administrationer og mellem disse og Fællesskabets institutioner kræver en indgående udveksling af informationer, som forudsætter, at der fortsat kan gøres brug af telematiske hjælpemidler. Net som det net, der sikrer kontrollen med samhandelen inden for Fællesskabet med henblik på momsangivelser, og det, der understøtter veterinærkontrollen vedrørende bestemmelsessted og indsatsen mod ulovlig omflytning af kvæg, kan således ikke opretholdes, såfremt der ikke træffes bestemmelse om opretholdelse af virkningerne af den omtvistede afgørelse.

40 I sit indlæg vedrørende Kommissionens interventionsindlæg har Parlamentet rejst tvivl om, hvorvidt Kommissionens påstand opfylder kravene i henhold til artikel 37, stk. 4, i EF-statutten for Domstolen, idet Parlamentet ikke i stævningen har nedlagt påstand om, at virkningerne af den omtvistede afgørelse opretholdes. Såfremt der træffes bestemmelse om opretholdelse af virkningerne af den omtvistede afgørelse, bør denne endvidere i lighed med, hvad der blev truffet bestemmelse om i Edicom-dommen, alene omfatte de gennemførelsesforanstaltninger, der allerede er blevet truffet på grundlag af den omtvistede afgørelse.

41 Det fremgår af de oplysninger, Kommissionen har givet, at det er nødvendigt, at virkningerne af de gennemførelsesforanstaltninger til den omtvistede afgørelse, der allerede er blevet truffet på grundlag af den annullerede afgørelse, opretholdes for at undgå en afbrydelse i de allerede iværksatte aktioner og af hensyn til retssikkerheden. Med hensyn til de øvrige virkninger af den annullerede afgørelse har hverken Rådet eller Kommissionen derimod nærmere angivet, hvilke vanskeligheder en annullation af den omtvistede afgørelse ville medføre i den henseende. Da der ikke foreligger sådanne nærmere angivelser, er Domstolen ikke i stand til at vurdere, hvad disse vanskeligheder består i, eller deres omfang, og kan derfor ikke tage påstanden til følge på dette punkt. Det bemærkes i øvrigt, at den omtvistede afgørelse i henhold til artikel 6 fandt anvendelse indtil den 31. december 1997.

42 På grundlag af de særlige omstændigheder i denne sag og på grundlag af retssikkerhedshensyn, som kan sammenlignes med dem, som gør sig gældende i tilfælde af annullation af visse forordninger, er der grund til, at Domstolen udøver den beføjelse, EF-traktatens artikel 174, stk. 2, udtrykkeligt tillægger den i tilfælde af annullation af en forordning, og angiver, hvilke af den annullerede afgørelses virkninger der skal opretholdes. I overensstemmelse hermed bør virkningerne af de gennemførelsesforanstaltninger, Kommissionen allerede har truffet på grundlag af den omtvistede afgørelse, opretholdes.

Sagens omkostninger

43 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Parlamentet har nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger. Da Rådet har tabt sagen, pålægges det Rådet at betale sagens omkostninger. I medfør af artikel 69, stk. 4, første afsnit, bærer Kommissionen sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) Rådets afgørelse 95/468/EF af 6. november 1995 om fællesskabsstøtte til telematisk dataudveksling mellem administrationerne i Fællesskabet (IDA) annulleres.

2) Virkningerne af de gennemførelsesforanstaltninger, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber allerede har truffet på grundlag af den annullerede afgørelse, opretholdes.

3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.

4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

Rodríguez Iglesias Gulmann Mancini

Murray Edward Puissochet

Hirsch Jann Sevón

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. maj 1998.

R. Grass

Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias

Præsident